

Прийняття таких стандартів і здійснення контролю за процесом управління персоналом у державних установах – важливе завдання центрального органу з питань держслужби.

Отже, говорячи про адаптацію європейських стандартів державної служби в Україні слід: відшукати оптимальне співвідношення політичних і професійних посад в адміністраціях різного рівня; зменшити роль вертикальної адміністративної ієрархії; забезпечити розвиток функціональних органів; побудувати значну частину діяльності держслужби, базуючись на наданні спектру управлінських і адміністративних послуг корпусу професійних менеджерів; забезпечити максимально можливу відкритість у прийнятті управлінських рішень, що спрямовані на те, аби забезпечити потреби громадян, зокрема на основі застосування «клієнталістської» моделі діяльності держслужбовців, в основу якої покладена законодавчо визначена технологія надання адміністративних послуг; значно підвищити увагу до культурних і морально-етичних аспектів держслужби; реалізувати Концепцію з адаптації інституту державної служби в Україні до стандартів Європейського Союзу

Використана література:

1. Про державну службу: закон України від 10.12.2015 р. № 889-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/889-19>.

2. Ващенко К. І. Реформа державної служби у питаннях та відповідях: практичний посібник для керівників служб управління персоналом. – К.: Центр адаптації державної служби до стандартів Європейського Союзу, 2016. – 176 с.

3. Продаєвич О. С. Проходження державної служби в Україні: організаційно-правовий аспект: дис канд. юр. наук: 12.00.07 / Продаєвич О. С. – Одеса, 2012. – 238 с.

Перспективи розвитку правового забезпечення проходження служби в органах місцевого самоврядування в контексті адміністративної реформи

*Коляда Т. А., к.ю.н., доцент, доцент кафедри менеджменту і адміністрування
Національного фармацевтичного університету
takolyada@ukr.net*

Загорська А. С., здобувач вищої освіти 2 курсу спеціальності «Адміністративний менеджмент» Національного фармацевтичного університету

Як зазначають вітчизняні вчені та дослідники у галузі державного управління, в юридичному аспекті служба в органах місцевого самоврядування охоплює правове регулювання особливих публічноправових відносин, які загалом можуть бути відображені у формі контрактної та кар'єрної служби.

Кар'єрна служба є переважною, зокрема вона заснована на тому, що службовці пов'язують свою діяльність у ній із просуванням по службі, професійним зростанням, підйомом ієрархічними сходинками.

Говорячи про службу в органах місцевого самоврядування як кар'єрний вид діяльності, передусім необхідно відзначити, що кар'єру неможливо відокремити від професії, отже, служба в органах місцевого самоврядування є професією. Подібне розуміння кар'єри щодо служби в органах місцевого самоврядування дає підстави дослідникам говорити про два типи кар'єри: сутність першого полягає у професійному

просуванні службовця, у сходженні його до професіоналізму, від одних рівнів професіоналізму до інших, більш високих; другого – у посадовому його просуванні, досягненні певного соціального статусу, зайнятті більш високої посади. Отже, з урахуванням нових вимог суспільства служба в органах місцевого самоврядування повинна органічно поєднувати в собі два означені типи кар'єри [1].

Прикладом кар'єрної служби, побудованої на поєднанні професіоналізму і посадового просування, є Німеччина: для службової кар'єри нижчої, середньої та підвищеної категорій служби встановлено різні вимоги, передусім освітні. Службові підвищення здійснюються відповідно до придатності, спроможності й фахових здібностей, до уваги не беруться стать, походження, раса, віросповідання, політичні переконання. Усе це визначається на підставі конкурсу. Заборонено «стрибкове підвищення» тобто, посади що треба пройти за час проходження службової кар'єри, не повинні пропускатися. За «контрактною службою» службовці мають особливий статус, визначений законами чи нормативними актами, наближені до звичайних найманих працівників (вони фактично менеджери). Ця служба характерна для Великобританії та США. Її загальний вектор спрямовано на «новий менеджеризм». Характерними рисами такої служби є: звіт за результатами; децентралізація кадрової політики; привнесення в роботу державних службовців деяких аспектів бізнесу, зокрема боротьбу за клієнта; створення «культури державного підприємництва» тощо [2, с. 54].

Досвід зарубіжних країн свідчить про регулювання питань служби в органах місцевого самоврядування нерідко разом з інститутом державної служби в одному законі – про публічну службу. Публічність служби полягає, передусім, у тому, що вона здійснюється в органах публічної влади, забезпечує реалізацію й доведення публічної політики до широкого загалу. Публічний характер служби визначається публічним інтересом діяльності, що забезпечує реалізацію завдань і функцій місцевого самоврядування, закріплений у відповідних нормативно-правових актах.

Отже, важливо підкреслити, що служба в органах місцевого самоврядування – це самостійний інститут, який не входить до системи державної служби. Однак очевидним також є те, що ця служба не може бути пов'язаною з державною службою, не ґрунтуватися на загальних принципах публічної служби (демократизація, орієнтація на пересічного громадянина як споживача послуг та на кінцевий результат, рентабельність і простота управління тощо). Тому службу в органах місцевого самоврядування слід розглядати як самостійний рівноправний вид публічної служби, який цілком відповідає тенденціям процесу побудови в ході адміністративної реформи ефективного демократичного управління на засадах децентралізації та деконцентрації влади.

Сьогодні особливої уваги потребують питання, які повинні знайти своє відображення в положеннях оновленого законодавства про службу в органах місцевого самоврядування, якими будуть створені правові передумови для [3]:

- підвищення престижності служби в органах місцевого самоврядування;
- врегулювання статусу службовців органів місцевого самоврядування;
- удосконалення класифікації посад в органах місцевого самоврядування та адекватної схеми категорій цих посад;
- удосконалення системи рангів посадових осіб місцевого самоврядування та порядку їх присвоєння;
- підвищення якості адміністративних послуг, що надаються населенню службовцями органів місцевого самоврядування;

- введення в дію прозорого механізму прийняття на службу в органи місцевого самоврядування;
- забезпечення політичної нейтральності інституту служби в органах місцевого самоврядування;
- введення в дію ефективного механізму запобігання корупції в органах місцевого самоврядування;
- забезпечення прозорості в діяльності органів та посадових осіб місцевого самоврядування;
- створення умов для просування по службі відповідно до професійної освіти, результатів роботи та атестації (службова кар'єра);
- створення ефективного механізму проходження служби в органах місцевого самоврядування за контрактом;
- підвищення рівня соціального та матеріального захисту службовців органів місцевого самоврядування;
- забезпечення узгодженості законодавства про службу в органах місцевого самоврядування, державну службу, трудового та іншого галузевого законодавства.

На нашу думку, розробка та впровадження нового законодавства про службу в органах місцевого самоврядування покликана врегулювати питання соціальних гарантій для службовців місцевого самоврядування, що повинно забезпечити привабливість публічної служби серед молоді та інших категорій громадян, а також конкретність публічної служби серед інших професій, зокрема й приватного сектора.

Отже, реформування служби в органах місцевого самоврядування є необхідним елементом подальшої реалізації Програми економічних реформ, зокрема впровадження адміністративної реформи та реформи місцевого самоврядування.

Використана література:

1. Про службу в органах місцевого самоврядування: закон України від 07.06. 2001 року № 2493 – III. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2493-14>.
2. Баймуратов М. О. Григор'єв В. А. Муніципальна влада: актуальні проблеми становлення і розвитку в Україні / М. О. Баймуратов, В. А. Григор'єв. – Одеса: Юридична література, 2003. – 287с.
3. Батанов О. В. Муніципальне влада в Україні: проблеми теорії та практики: монографія / відп. ред. М. О. Баймуратов. – К.: Юридична думка, 2012. – 656 с.

Перспективы развития менеджмента как услуги промышленного характера в контексте модернизации экономики Республики Беларусь

Мелешко Ю. В., к. экон. наук, доцент кафедры «Экономика и право»

Белорусского национального технического университета

meleshkojv@gmail.com

Услуга промышленного характера представляет собой хозяйственное благо в форме действия, обеспечивающее создание, развитие и функционирование технологий, связанных с разработкой, производством, реализацией и сервисным обслуживанием промышленной продукции [1, с. 65]. Опережающее развитие услуг промышленного